

Publicerad 2011-04-19 18:08 av Algotezza

något lagom konst-igt

Jakten på obrukbar

Jag bestämde mig en dag för beteckningen och platsen O-BrukBar. Skulle jag gå in för att vara det inför ödesmakterna häpna och granskande blickar och stå naken inför den materialistiska egoism som härskar idag eller bara gå in där och ta en öl - eller ett glas mjölk som Fantomen - den Fantastiska Atomen?

Jag hade ju läst både grundkurs och påbyggnadskurs i Egologi - läran om de jagiska kretsloppen i o-naturen - och ego-googlat mig till en examen i EgoBoost vid Södraste Högskolan i Östra Klagstorp mitt på Söderslätt där filosofen Hans Larssons väna vagga en gång stod. Men jag var inte nöjd. Något var fel - komplett åt peeping-Tom-svängen. Jag vill gå åt andra hållet. Åt O-BrukBar. Jag ville bli det - supa mig redlös där. Jag hade varit för nyttig för länge - alltför fiberrik. Jag vill bli ett spårlöst spårämne. Försvunnet. Vapöriserat.

Nu ville jag därför vända åter till ur-sprunget - den faktor som ligger till grund för klocktiden. En överväldigande känsla. Jag ville träffa Fantomen en sista gång, hans varg Devil, hästen Hero och hans kompis i lampskärmshatt Gurholt.

Jag sökte timme efter timme och tumme efter tumme - Blå men osugen - all staden kring men fann just ingenting. Fantomen var kvar i de Djupa Sjumilaskogarna med Nasse, Nalle pH och de andra kompisarna i FyraNyanserAvBrunte-partiet. Gurholt viftade med mustaschen likt en lantlig Erroll Flynn i gröna tajts - d en vidrig syn! - och lampskämren var påtänd - som en kjol designad av Lena pH - helt otroligt basisk.

Min idé visade sig därför helt vara obrukbar. Jag närmade mig alltså mitt mål. Med tillförsikt citerade jag slutligen en dikt för mig själv, tyst i den magiska vårnatten, ensam på stadens gator - ännu nykter och därför fortfarande något brukbar - en dikt jag skrev redan som elvaåring - utan att helt fatta vad orden betydde - en obrukbar dikt alltså - och därmed - målet nått - "det är fullbordat":

Med excentriskt mod

gav jag mig ut

i livets skugga

för att hugga

där jag stod.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Algotezza med Poeter.se id #2040 innehar upphovsrätten